

[Edel Saunte.]

rende suppleanten for afdøde oberst Norup. Vi har konstateret, at første suppleant i Københavns amtskreds er fru Gertie Wandel, og vi har fået en erklæring fra fru Gertie Wandel om, at hun ønsker at tiltræde som medlem af folketinget. Udvalget har herefter enstemmigt besluttet at indstille til det høje ting, at fru Gertie Wandels valg godkendes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af fru Gertie Wandel som medlem af folketinget vedtoges enstemmigt med 88 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1158; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 913).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Carsten Raft): Lovforslaget blev i sin tid forelagt nærmest som et revisionsforslag til ajourføring af forholdene, efter at der var indført fulde 12 måneders tjenestetid, og meget passende til de senere 18 måneders tjenestetid. Det fremgik imidlertid af debatten ved første behandling, at den offentlige diskussion, der havde været om disse spørgsmål, havde sat sit spor i interesse for forslaget, og det kom også til at påvirke udvalgets arbejde. Der er gravet lidt mere i dybden, end det oprindelig var forudsat, idet man oprindeligt havde tænkt sig at overlade spørgsmålet til den endelige behandling af værnepligtsloven.

Der har i den anledning været aflagt 2 besøg i de lejre, der for øjeblikket findes for de civile værnepligtige. Jeg tror, jeg kan sige, at det var udvalgets opfattelse, at der alle steder blev arbejdet med energi fra ledernes side, det ene sted måske med lidt mere erfaring og myndighed end det andet, men begge steder med energi og forståelse for sagen, således at forholdene i det store

og hele kunne siges at være ret tilfredsstillende. Dog er man i udvalget klar over, at lederne mangler disciplinarmyndighed overfor de mere uvillige og vanskelige af deltagerne i lejrene. Man har selvfølgelig sådanne muligheder som husarrest og den slags, men når man betænker, at i den ene lejr, hvor der har været en brand, der har indskrænket boligforholdene meget — et forhold, som man må håbe kommer i orden —, bestod straffen i, at vedkommende blev sat i samlingsstuen og antagelig havde til disposition de fornøjelsesmidler, der er i en sådan samlingsstue, med andre ord et sted, som de folk, der gik ude i arbejdet, længtes efter at komme tilbage til i deres fritid; så kan man forstå, at straffen var ikke særlig effektiv. Man drøftede sagen med ministeren i et samråd, og ministeren har stillet et ændringsforslag, der er opført under nr. 8, et ændringsforslag, som er udarbejdet i overensstemmelse med justitsministeriet, og som tilsigter at give lejrlederne de fornødne disciplinarmidler til at få arbejdet gjort effektivt og få den orden i lejrene, som der skal være. Dette ændringsforslag er tiltrådt af socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale medlem af udvalget.

Desuden har udvalget under hele sin virksomhed været interesseret i at bringe så mange som muligt ind under det beredskab, der skal være for nationen i katastrofetilfælde, og som jo omfatter alle former af tjeneste, også rent human tjeneste. Man har derunder undersøgt, om der var opgaver, som de, der er i de civile lejre, kunne beskæftiges med, og har her fundet den opstilling af nødlazaretter, som skal finde sted i katastrofetilfælde i et ret stort omfang over hele landet. Ministeren har erklæret, at han ville forsøge at få deltagerne i lejrene anbragt sådan, at de kan øve sig i opstilling af disse lazaretter og i så stærk grad som muligt øve sig i denne tjeneste, og så skulle det altså være muligt til sin tid at bruge de pågældende rundt omkring i landet i nærheden af, hvor de befinder sig, og således lade dem indgå i beredskabet i katastrofetilfælde på en fornuftig måde, og uden at det kan siges, at det kan gå selv den mest ømfindtlige samvittighed for nær.

Man har drøftet spørgsmålet om en stærkere overflytning af militærnægtere til civilforsvarskorpset og har først undersøgt spørgsmålet om, i hvilken grad den overflytning eller den udskrivning, der finder sted, har virket tilfredsstillende. Man har taget et antal af 25, og det viste sig, at de 23 gjorde god fyldest i korpset. Jeg antager,